

פנינים

ופרפראות נבחרים לפרשת השבוע "פרשת אמור"

"דבריהם הנוראים של צדיקי וגדולי הדור על התקופה הקרובה הבאה לקראתנו"

עורך: הרב יוסף ברנר

לתגובות והנצחות – לשיעורים והרצאות: pninim16@gmail.com 054 - 8455798 ניתן לקבל את העלון במייל.

אמור ואמרת – להזהיר גדולים על הקטנים:

אמר הכותב: רש"י הק' בפרשתנו מסביר, מדוע כפל הכתוב והזכיר פעמיים לשון אמירה: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם", בכדי להזהיר גדולים על הקטנים. וכך נדרש הכתוב: אמור אל הכהנים הגדולים ואמרת אליהם שיאמרו ויזהירו בן לקטנים.

גם בזמננו זכינו שיש לנו כהנים הלא המה הצדיקים וגדולי הדור, שמאירים לנו, האנשים הקטנים, את הדרך ולפעמים אף מזהירים הגדולים את הקטנים.

כך היה זה בשבוע האחרון, כאשר יצא מפיחם של גדולים וצדיקים קריאות ברורות על העתיד להיות בעולם בזמן הקרוב למען נדע להתכונן כראוי.

ראשית אציין שהדברים שאכתוב כאן היום לפניכם, הם דברים שבהשגחה פרמית נגלו לפני, בכדי שאוכל לפרסמם לפניכם למען ידעו זאת עם ישראל ויוכלו לעבור בשלום את התקופה הבאה לקראתנו.

בשיחה שהיתה לי עם הרה"ג שלמה ליבוביץ שליט"א מקרית ספר – ר"מ ומרביץ תורה בירושלים, גילה בפני, כי היה בשבוע שעבר אצל שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א וביקשו הדרכה מה לומר ללומדי התורה ובני ישראל בתקופה זו, וענה לו הגר"ח וביקש ממנו שיכתוב זאת על הדף, וזה לשונו:

"לאחינו בני ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, גם אלה הקוראים לעצמם 'חילונים', שתדעו כי משיח צדקנו עומד בפתח ממש לגאלנו, ואנו עומדים ממש בתקופה האחרונה של עקבתא דמשיחא, ועל כן, כל הרוצה להינצל מחבלי משיח, אין לו אלא את הפתרון שגילו לנו חז"ל הקדושים 'לעסוק בתורה ובגמילות חסדים'!"

וכששאלו הרב ליבוביץ: **אולי לא כדאי לפרסם זאת לאלו שקוראים לעצמם 'חילונים', בכדי שמוטב שיחיו שווגנים ואל יהיו מזויזין? (אם לא יעסקו בתורה ובגמילות חסדים)**

ענה לו הגר"ח: **"זה לא נאמר בהצלת נפשות, כאשר אנו רוצים להציל את נפשות ישראל, אנו חייבים לפרסם זאת בכל העולם בכדי שכולם ידעו ויבינו היטב שרק תורה וגמילות חסדים תציל אותם!"**

וכששאלו הרב ליבוביץ: **איך אני יפרסם את זה, בכדי שכולם ידעו זאת? ענה לו הגר"ח בפשיטות: "קח רמקול ותודיע זאת בכל העולם!"**

לאור בקשת הגר"ח קניבסקי, יש לנו כאן את הזכיה להיות ה"רמקול", ולפרסם זאת בכל העולם בכדי שכולם יוכלו להינצל על ידי שיעסקו בתורה ובגמילות חסדים ביתר שאת וכך נזכה כולם לקבל את משיח צדקנו בשלום ובשלווה מתוך רחמים וחסדים גלויים.

אגב, אף שווחתי עם נכדו של הגר"ח הרב יעקב קניבסקי, שהיה נוכח שם בעת שסביו אמר את הדברים הנ"ל, והוסיף כי הדברים אכן נאמרו ואף פורסמו בקהל רב.

אזהרתם של הצדיקים נסתרים: אחרי חג השבועות תתחיל תקופה לא קלה בכל העולם כולו כולל בארץ ישראל שתסתיים בחג הסוכות ועל כן חייבים לחזור בתשובה ולקרוע שערי שמים ולקרוא קריאת שמע וקבלת עול מלכות שמים בכוונה גדולה:

עוד גילוי שנגלה לפני בהשגחה פרמית, היה דבריו של המגיד מישירים המעורר ומזכה את הרבים בכל העולם הלא ה"ה הרה"ג מאיר מיכאל גרינולד שליט"א, שגילה באזני בשבוע האחרון, כי ישנו בירושלים צדיק נסתר ומקובל גדול בן 106 שנים וכן עוד צדיק נסתר שגר מחוץ לירושלים

(בכל התוקף הם אינם מרשים להזכיר את שמם), ששניהם אמרו לו כל אחד בסגנונו: **דאחרי חג השבועות תתחיל תקופה לא קלה של מלחמות בכל העולם כולו כולל בארץ ישראל שתסתיים בחג הסוכות, (מוצאי שביעית בן דוד בא...) ועל כן הם ביקשו להודיע לעם ישראל כי חייבים לחזור בתשובה ולקרוע שערי שמים, להתחבר בחיבור חזק אל הקב"ה באמונה תמימה ולשים דגש גדול על קריאת שמע בזמנה וקבלת עול מלכות שמים בכוונה גדולה יותר מן הרגיל:**

הגה"ק בעל ה"חפץ חיים" זי"ע כבר גילה לנו, שלפני ביאת משיח צדקנו יהיו נביאים שיבשרו לנו, כי הנה משיח עומד לגאלנו ועלינו לחזור בתשובה שלימה. ועלינו לקבלם ללא פקפוק:

הדברים הנ"ל שהבאנו מצדיקי וגדולי הדור, מקבלים תוקף ומשנה חיווק כאשר קוראים את דבריו של הכהן הגדול מרן **בעל ה"חפץ חיים" זי"ע** שכתב (מכתבי החפץ חיים) על הויכוח שכתבה התורה בפרשת וירא כאשר בא המלאך לבשר את שרה כי בשנה הבאה תלד בן. ושרה צחקה, ואברהם שאלה למה צחקה, ושרה כחשה ואמרה לא צחקתי, ואברהם הוכיחה ואמר לה: לא, כי צחקתי!

וכתב החפץ חיים: **"וכאשר התבוננתי היטב בפרשה זו, קשה לי מיכה. הנה ידוע לכל, כי כל תיבה ותיבה מתורתנו הקדושה, קדושתה גדולה למאד, עד אין שיעור וערך, ואין אות ותיבה מתורתנו הק', שתהא יתירה, וכולן מנויות וספורות מהקב"ה נותן התורה. ועל כן, לכאורה יפלא, למה לה, לתורתנו הק' להאריך כל כך בסיפור זה, ולספר בגנותה של שרה אמנו, לומר שהיתה מקטני אמונה ולא האמינה בדברי המלאך? וגם כל הויכוח של הקב"ה עם אברהם אבינו ושרה אמנו, שהיא אמרה שלא צחקה, והוא אמר שצחקה – מאד מאד קשה להבין הדבר כפשוטו.**

ואמרת, בודאי איזה ענין גדול נרמו בפרשה זו, עד שהאיר השם עיני, לבאר הענין הזה, וזהו ההלך, בעזרת ה'.

אמרו חכמינו זכרונם לברכה: **"מעשה אבות – סימן לבנים".** ומצינו, שכל מה שאירע לאבותינו – אירע לנו. ועל כן, לעניות דעתי, גם מאורע זה – סימן לנו, וזה מרמז על **"עקבתא דמשיחא"**, בזמן שיגיע העת, להתגלות כבוד ה' בעולם, על ידי ביאת משיח צדקנו. הנה, בעת ההיא, בודאי ימצאו אנשים מגדולי ישראל, שהמה יהיו במקום הנביאים מלפנים, ויזרזו להמון ישראל שיתחזקו באמונה וישיבו בתשובה, שרק על ידה יהיו נגאלים, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: **"כלו כל הקיצין"**, ואין הדבר תלוי – אלא בתשובה". וגם יעוררו את המון בני ישראל, שיבינו את עצמם בתורה ומעשים טובים, לביאת משיח צדקנו, כדי שיוכלו לקבל פניו כשיבוא.

ומרמזת לנו תורתנו הק', שבעת ההיא ימצאו אנשים, קטני אמונה, שלא יאמינו לדברי המוכיחים והמורוים, באמרו: **"היתכן, אחרי גלות ארוכה ומרה כזו, שעם ישראל מדוכא ומעונה כל כך בתכלית העיניו, וסובלים צרות ומצוקות הרבה, איך אפשר שניגאל פתאום?"** ועל כן, לא יתנו לב לדברי המוכיחים. וכמו שמצינו כזה, גם בגלות מצרים, שכתוב: **"ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה".**

על זה בא לנו רמז בתורה הק', שיהיה לקדוש ברוך-הוא תרעומת עליהם, ויאמר: **"היפלא מה' דבר?"** – הלא הוא כל יכול, ויכול להביא לנו הגאולה בכל יום ובכל עת ובכל שעה. וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה: **"היום**

אם בקולו תשמעו, ולא יקשה ממנו כל דבר, ויתפסו, חס ושלום, על קטנות האמונה שלהם.

ועל כן, מרמזת לנו תורתנו הק', בקצרה, את הויכוח הגדול שהיה ב"עקבתא דמשיחא", שכל אחד ואחד יתריץ את עצמו, שאיננו מסתפק, חס ושלום, באמיתות אפשרות הגאולה. יודעים אנו ברור, שיש ביכולת ה' יתברך להביא הגאולה בכל רגע ורגע, וכמו שמצינו בימי מרדכי ואסתר, שבין לילה אחד היתה הגאולה בשלימות, רק שכל אחד ואחד מסתפק על זמן הגאולה – מתי תהיה, יכול היות שיתאחר עוד איזה שנים, אבל לא כל כך מהר. אבל על כך יוכיחו אותנו על פנינו: הלא מפורש כתוב בדברי הנביא מלאכי כ': "פתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים" (שקאי על משיח בן דוד), "ומלאך הברית אשר אתם חפצים בו" וגו' (שקאי על אליהו הנביא) – "הנה בא אמר ה'". וכו'.

וזהו מה שכתוב בתורה הק', בעת שאמרה שרה אמנו, שלא צחקה, והאמינה בדברי המלאך, ענה לה: "לא, כי צחקה: ברור לי ומוכת, שלא האמנת לדברי המלאך". ואף שלא מצינו שנענשה על כך, והטעם, משום שעמדו לה צדקותיה, אבל אנחנו קטני ערך, מי יודע עד כמה יגדל, חס ושלום, מידת הדין עלינו, עד שלא היתה האמונה בביאת המשיח, אמונה שלימה באמת!"

ג' באין בהיפך הדעת: משיח מציאה ועקרב (סנהדרין צז).

המחש"א שם מסביר, מדוע הביאה הגמרא דווקא את שלושת הדברים הללו, כי רצו חז"ל ללמדנו כי התקופה של ביאת המשיח תהא שונה מהאחד אצל השני, כלומר, למי שיכין את עצמו כראוי בתורה במצוות ובמעשים טובים, יהיה זה ממש 'מציאה' – נחת רוח משובב לב, אך מי שיגיע לא מוכן, ללא מטען רוחני אמיתי, יהיה זה ממש בחינה של עקרב עוקץ וכואב...

קריאת שמע מצלת מן המלחמה

אודות מה שהבאנו לעיל בשם הצדיקים נסתרים שבקשו שעם ישראל יתחזקו בקריאת שמע בכוונה ובקבלת עול מלכות שמים בכדי לבטל ולהחזיק את הדינים הקשים והגזירות והתקופה הלא קלה שעומדת לפנינו, כדאי להסמך כאן את דבריו הק' של **התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע** בגדול קריאת שמע בכוונה המובא בגמרא (סוטה מ"ב ע"א): על הפסוקים שכתוב בתורה בשעה שבני ישראל יוצאים למלחמה, "ודבר אל העם, ואמר אליהם שמע ישראל וגו'" מאי שנא שמע ישראל (למה מתחיל בלשון זה – רש"י), "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי אמר להן הקב"ה לישראל אפילו לא קימתם אלא קריאת שמע שהרית וערבית אי אתם נמסרין בידם", ע"כ. ואף נצחונם של ישראל במלחמת גלית ופלישתים בכוחה של קריאת שמע היה, כי הוא התחכם לבטלם מקריאת שמע שהרית וערבית (כמובא בסוטה שם ע"ב) כדי שלא תגן עליהם זכות ק"ש (עיין מדרש תלפיות ענף אחשוורוש), וכנגד זה לקח דוד בהכותו את גלית חמשה אבני הקלע, ואיתא בזהר הק' (ח"ג דף רע"ב) שהם חמשה התיבות "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' וכוה הרג את גלית, ועי"ש עוד.

מכאן קריאת שמע של עם ישראל המחבלים נבטלים!

חז"ל במדרש רבה (פרק כ' פיסקא כ') כתבו בלשונם הקדוש, שככה קריאת שמע בכוונה מבטלים את המחבלים: "הן עם כלביא יקום וכו' ועומדים משנתן כאריות והוטפין קריאת שמע וממליכין להקב"ה ונעשין כאריות וכו' או אם מחבלים באין ליגע באחד מהן ממליך להקב"ה לא ישכב עד יאכל טרף כשהוא אומר ה' אחד נאכלין המחבלין מפניו וכו'.

ואף ה"בעל הטורים" כתב (דברים ו', ד) כותב: שפסוק שמע מתחיל בש' ומסיים בד' לומר לך, שהשדים בורחים מהקורא שמע בכוונה...

צדיקי הדורות כשראו שעומד לפקוד גזירה נוראה על עם ישראל, הזהירו את העם לומר קריאת שמע בכוונה.

דברים נשגבים בשגב מעלת קריאת שמע מובאים בספר "ארון העדות" להרה"ק נתן דוד משידלובצא זי"ע נכדו של היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע (במדבר נשא דף נא) "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וגו' כשישראל הם בשפל המצב והאומות גוזרים עליהם גזירות רעות ח"ו הולכים קודרים ושוחחים מלאים חרפה וכוז ואין יכולים להרים ראש מפני חמת המציק ובעת כזאת צריכין אנו להזהר ביותר במצות קריאת שמע לקראתה בעונתה ובכוונתה הלב לקבל עלינו עול מלכות שמים בשלימות כי מצוה זו היא חרב פיפיות בידיו נגד האומות שלא ישלמו בנו לרעה. וכן מצינו במושח מלחמה שכאשר יצא עם ישראל למלחמה אמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם (דברים כ) ופירש"י שמע ישראל אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד כדאי שיושיע אתכם.

וסוד הדברים ע"פ הידוע, שיש ברזל בקדושה ויש ברזל בקליפה, זה לעומת זה. ועליהם אמר שלמה המלך ע"ה "ברזל בברזל יחד" (משלי כו). ובקריאת שמע יש ברזל תיבות (חז"ן בשכמל"ו שלא אמרו משה) והם ברזל דקדושה המבטל ברזל דקליפה.

וזה שאמר הקב"ה למשה: "כי תשא את ראש בני ישראל" כאשר תרצה להרים ראשם של ישראל שלא יהיו שפלים בגוים העצה היא "לפקדיהם" פקדיהם בגמטריא ברזל, וזה לפקדיהם שיהיו דבוקים לברזל תיבות שבקריאת שמע לקראם פעמיים ביום ערב ובוקר. "ונתנו" בגמטריא בעת"ס, שיקראו אותם בעתם ובזמנם ולא יעברו עונת ק"ש והעיקר הוא שיקראו בכוונה ויקבלו עליהם עול מלכות שמים במסירות נפש. וזה ונתנו איש כופר נפשו, וכל זה יעשו "בפקוד אותם" בעת קריאת שמע שהרית וערבית. ואמר בפקוד ולא אמר בקראו אותם לפי שתיבות ק"ש צריכין לספור ולמנות כמו שמונין מעות שלא יחסר תיבה אחת ולא יכליע אות בחברתה.

וזה, "ולא יהיה נגף בפקוד אותם" שכאשר יקראו הברזל תיבות בדרך הזה במתון ובכוונת הלב, לא יהיה בהם נגף, פירוש, לא ינגפו בפני אויביהם חלילה כי כדאי מצוה זו שיושיע אתכם.

ואזהרה זו נאמרה גם לדורות, שכל צדיק הדור שהוא בבחינת משה בעת שרואין שהצרות מתגברות חלילה על ישראל והאומות גוזרין עליהם גזירות צריך להזהיר את העם להזהר ביותר במצות קריאת שמע שבזה יבטלו המחיצה של ברזל העומד בינינו ובין אבינו שבשמים וישמע ה' את קולנו לבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ויהיה אך טוב וחסד לישראל בביאת משיח צדקנו שיגאלנו גאולת עולם אמן ואמן!

ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם (כב, כה)

מסביר רש"י: נכרי שהביא קרבן ביד כהן להקריבו לשמים, לא תקריבו לו בעל מום, "כי משחתם בהם מום לא ירצו לכם" – לכפר עליכם. ולכאורה הלשון תמוה, דהיה צריך לומר: לכפר עליהם, דהרי הם מביאים קרבן בשביל עצמם?

אלא הסביר הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע פשט נשגב! היה זה כאשר כידוע היו מגיעים אליו מידי יום אנשים עם פתקאות ובהם בקשות לישועות וכיו"ב. (פעם אף הפטיר: יותר קל לי לתרץ רמב"ם חמור וקשה מאשר לקבל פתקא אחת מיהודי...). ופעם אחת נכנס הגבאי היהודי שמחכים בחוץ שני אנשים, יהודי, ולהבדיל גוי. השיב לו הרבי: שיכנס קודם כל את הגוי. ואמר לו את טעמו, כי כלפי הגוי הבא בתחילה, כל יהודי שיכנס אחריו כדאי, וראוי להיוושע, כי איך שלא יהיה ערכו ומצבו הרוחני, חשוב הוא מאותו הגוי...

וכמו שפירש הרה"ק ממעזריטש זי"ע את דברי הגמרא (ראש השנה כג): "מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה", שכידוע ישראל מונין ללבנה, ואומות העולם מונין לחמה, ויהודי בכל מצב שפל ח"ו שעומד בו, עולה במדרגתו וחשיבותו כלפי אומות העולם. וזה "מעולם לא ראתה חמה" – אלו אומות העולם שמונין לחמה, "פגימתה של לבנה" – פגם ביהודי מישראל שמונין ללבנה, כי תמיד היהודי לגבי הגוי הרבה הרבה יותר חשוב!

וזה היה כל ענין קבלת הקרבנות מעכו"ם, לטובת ישראל שקרבנותיהם יתקבלו לרצון לפני אדון כל בבחינת מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה.

ועפ"י יובן היטב הפשט בפסוק זה: דעל פי ההסבר הנ"ל, הקרבנות של נכרים המתקבלים לרצון הם לטובתנו לכפר עלינו, משא"כ אם יקבלו מהם קרבנות בעלי מומין שאינן ראויין להקרבה, לא יהיה מה שימליץ ויכפר טוב בעדנו. ולכן דייק רש"י ואמר: "לכפר עליכם", ולא "לכפר עליהם", כי אנחנו צריכים את קרבנם בכדי שע"י כך הם יכפרו עלינו כפי הנ"ל...

לקראת יומא דהילולא של משיח ה'

דוד המלך ע"ה

שחל בחג השבועות

**עומדת לצאת לראשונה לאור עולם חוברת צבעונית מיוחדת
בה נבחר ונברר את דעת גדולי הדורות אודות מקום מנוחתם
חז"ל של דוד המלך ומלכו בית דוד בחר צ"ח שבידושלים
בשילוב סיפורים ועובדות מרתקות**

היה גם אתה שותף להאדרת כבוד מלכות בית דוד

ולאוקמי שכינתא מעפרא

לתרומות 054-8455798

הדפסת והפצת הגליון

לע"נ יעקב בן מנחם מנדל ע"ה

וזוגתו אסתר מלכה בת יעקב ירוחם ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.